

[Boligministeren.]

Om begrundelsen for denne praksis kan jeg i øvrigt henvide til bemærkningerne til § 10 i det forslag til lov om ejerlejligheder, som jeg fremsatte i folketinget den 24. maj 1965. Der er her bl. a. peget på den offentlige støtte, der ydes til socialt byggeri, og som har til forudsætning, at lejlighederne i videst muligt omfang til stadighed er til rådighed for den mindre- og mindstbemidlede del af befolkningen, jfr. boligbyggerilovens §§ 11, 104 og 105. Gennem det sociale byggeri og den støtte, der ydes hertil, er det tilsigtet at tilgodese en række sociale boligformål. Der er herved tilvejebragt øgede muligheder for familier med lav indkomst og stor forsørgerbyrde til at skaffe sig en efter økonomi og familieforhold passende bolig. Familier med børn har fortrinsret til et betydeligt antal større lejligheder i socialt byggeri. I de særlige lejligheder til mindstbemidlede har kommunerne fået mulighed for at placere sådanne familier, som vanskeligt kan klare lejen i det almindelige byggeri. I samme retning virker det, at hver 10. lejlighed i det ældre sociale byggeri skal stilles til rådighed for mindstbemidlede familier. Herudover er der i det sociale byggeri tilvejebragt særlige muligheder for, at folke- og invalidepensionister kan få boliger på vilkår, som er afstemt efter deres økonomiske forhold.

De befolkningsgrupper, for hvem det sociale byggeri således tilvejebringes, ville få øgede vanskeligheder ved at skaffe sig tilfredsstillende boligforhold, hvis der åbnes en mere almindelig adgang til at omdanne det sociale byggeri til ejerlejligheder.

I de særlige tilfælde, hvor tilladelse til salg af boliger i socialt byggeri rent undtagelsesvis er givet — det drejer sig om nogle få parcelhusafdelinger — er tilladelsen blevet betinget af, at salget fandt sted til dagspris til de nuværende beboere, og at samtlige huse i den pågældende bebyggelse blev afhændet. Ved afhændelsen har vilkårene for den ydede statsstøtte til husene måttet ændres, således at køberne har overtaget husene på de vilkår, som gælder ved ejerskifte af parcelhuse, der er opført af private med statsstøtte, herunder med hensyn til ejerskifteafdrag, ændring af statslånsydelse og bortfald af driftstilskud.

Kommunen vil ikke med hjemmel i lov

om boligbyggeri kunne yde støtte i videre omfang til købere af huse, der opføres med stats- eller kommunegaranti.

Af *Poul Møller* til landbrugsministeren (31. august 1965):

„Vil ministeren tage skridt til, at den statsejede „Villa Havslunde“ i Tårnbæk ikke nedrives, men anvendes til offentligt formål, eventuelt som domicil for Statens Kunstfond?“

„Villa Havslunde“ blev for mange år siden erhvervet af staten som led i bestræbelserne på at frilægge dele af Øresunds kyst. I en del år efter erhvervelsen har bygningen været anvendt af statens skadedyr-laboratorium, men efter at dette nu er flyttet, er det oplyst, at det er hensigten at nedrive den arkitektonisk værdifulde bygning for at blotlægge arealet ud fra rekreative hensyn. Da bygningen imidlertid har arkitektonisk værdi, og da staten mangler arealer til kontorer med videre, synes denne disposition økonomisk meningsløs og i strid med de almindelige bygningsfredningsformål. Anvendelse af bygningen behøver ikke på nogen måde at hindre offentlighedens adgang til det omliggende areal.

Landbrugsminister *Chr. Thomsens* svar (7. september 1965):

„Villa Havslunde“ og den dertil hørende park på i alt 1,7642 ha, Tårnbæk Strandvej nr. 740, erhvervedes af staten i 1944 for 320.000 kr. af boet efter afdøde direktør Carl Salomonsen. Ifølge dennes testamente kunne staten uden betaling have overtaget ejendommen med samlinger mod at påtage sig at opretholde ejendommen og samlingerne.

„Havslunde“ blev sammen med andre ejendomme, som landbrugsministeriet havde erhvervet i Springforbi-området, henlagt under statsskovvæsenet som et led i planerne om at søge genskabt forbindelse mellem Dyrehaven og Øresund ved en successiv frilæggelse af området mellem Trepilevej i syd og Strandmøllen i nord. I denne plan indgår, at arealerne åbnes for offentligheden, og at bygningerne efterhånden fjernes.

Medens parken til „Havslunde“ hurtigt åbnedes for offentligheden, blev hovedbygningen bevaret i modsætning til bygning-